

ÍGY ÉLTÜK MEG MI: 2025 HATÁRTALANUL 7/A

Idén végre a mi osztályunk is lehetőséget kapott arra a várva várt kirándulásra, amelyről az előtte lévő években annyit hallhattunk. Egy egyhetes kirándulás Erdélybe, ahol megismerkedhetünk a határon túli Magyarokkal, és az ő szokásaikkal. Ez a határtalanul.

Mi június 3-án korán reggel indultunk. Már az egész osztály fel volt pörögve, ami kissé lelohadt az út első négy órája után. Ám aránylag hamar érkezett az első megálló, a híres Nagyvárad. Az osztályfőnökünk ötletének hála, az osztály kis csoportokba bomlva egy-egy helyszínről készített kis ismertetőt, amit az egész osztály végighallgathatott. A történelmi várost körbejárva megcsodálhattuk a gyönyörű szecessziós épületeket. Az út közben kerestük Ady nyomait, meglátogattuk Léda házát, ahol a kísérő tanárnőnkől hallgathattuk meg Ady szerelmének történeteit. Ezek után már nem álltunk meg Farkaslakáig, ahol elfoglaltuk a szállásunkat, és a napot ízletes vacsorával zártuk le.

Másnap korán keltünk, hogy meglátogassuk a helyi általános iskola tanulóit, és kicsit jobban megismerhessük őket. Ezután tovább sétáltunk Tamási Áron szülőházához, ahol két csoportban ismerhettük meg a híres írónk gyermekkori lakását. Tovább sétálva Tamási Áron sírhelye felé megismerhettük Farkaslakát is. Csak ez után szálltunk buszra, hogy elmenjünk Szovátra, ahol a Medve tóhoz sétáltunk, és kicsit megpihentünk a kellemes árnyékban. A tavat körbe jártuk, és megcsodáltuk szép zöld vizét, és élettől buzgó erdejét. Onnan haladtunk tovább a korondi kézművesek vásárába, ahol először egy kedves taplógombás úrral találkoztunk, aki igazán könnyen vált az osztály kedvencévé, miközben a gomba feldolgozásának tudományát is megmutatta nekünk. Innen mentünk el a fazekasműhelyig, ahol csodás kerámia edényeket és fazekakat is láthattunk.

Csütörtökön Csíksomlyón kezdtük a napot, ahol megnéztük a lenyűgöző Mária-kegyhelyet, ezután jó sokat utaztunk az Ezeréves határhoz, ahol tartottak nekünk előadást a helyről. Szerintem, ami a legjobban megdöbbentett minket, az az, hogy már csak Csíksomlyótól is milyen sokat kellett utaznunk a határig, ami érezte velünk, hogy egykor mekkora volt az ország. Ezt követően elmentünk bobozni, amit mindenki igazán élvezett. Szerencsénkre az idő is meleg volt és napos majdnem mindegyik nap, így nekünk ezzel sem kellett bajlódniuk.

Az utazás negyedik napján korán keltünk, hogy meglátogassuk a gyönyörű Békás-szorost. Ezután, továbbmentünk a Gyilkos tó felé. Itt megkóstoltuk a híres óriás kürtöskalácsot, ami annyira sok volt, hogy jópáran nem tudták megenni még a felét sem. A Gyilkos-tavat élveztük szerintem a legjobban, ugyanis akik szerettek volna, átmehettek egy kis szigetre egy kilátóra, ahova csak egy kidőlt fatönkön át juthattunk. A kilátás mesés szép volt, szerintem ez volt a kirándulás egyik fénypontja.

Utolsó nap elhagytuk a szállást, ahonnan a Tordai sóbánya felé vettük az irányt. Megszakadt a szívünk, hogy Parajdi sóbányába nem tudtunk elmenni a rettenetes áradás miatt, de szerintem a Tordai is volt legalább olyan szép. A bánya szépen ki volt építve, és őszintén lenyűgözött a sok minta, amit a só alakított ki a bánya falán. Bent rengeteg mindenre volt lehetőség, mini golfozni, óriás kerekezni, és még más elfoglaltságokkal is el lehetett tölteni az időt. Mi azonban aránylag hamar elmentünk, mivel még várt ránk Érmindszent és Ady szülőháza. Engem teljesen megdöbbentett látni a híres költőnk életkörülményeit, amikről ezelőtt csupán csak olvashattunk a könyvekben. Több program már nem volt, csupán az út haza. Ekkora már mindenki nagyon elfáradt, és alig várta, hogy hazaérjen. Így otthon, kimerülten, de tele élményekkel meséltük a szeretteinknek az út élményeit.

Végtére, a Határtalanul számomra mindenképpen teljesítette azt, amit hallottam róla. Feltöltött élményekkel, megtanított egy csomó mindenre, és ami mindennél fontosabb, még jobban összekovácsolta az osztályt, mint az eddigi kirándulásaink akármelyike. Így, mi mindannyian örömmel ajánljuk az alsóbb éveseknek, és a mi emlékeinket meg megőrizzük örökre.